

ustanovila tudi v Soboti skupaj z bolniško blagajno protituberkulozni dispanzer. Bolnik, ki je nevarno bolan, oziroma ima odprto jetiko, se zdravi v bolnici brezplačno, kar je zelo velikega pomena za narodno zdravje. Soboški dispanzer je zelo delaven. Tekom tega leta je že pregledal 1092 ljudi. Med temi je bila večina bolna na odprti jetiki. Ker so pa zdravljenja takih bolnikov zvezana s stroški, se je vodstvo dispanzerja obrnilo na javnost, da bi prispevala nekaj v ta namen. Ta korak vodstva je vreden vse pozornosti in upamo, da uspehi ne bodo izostali.

Sobota. V nedeljo dne 31. maja se je vršila dobro uspela koncertna prireditev sreskega odbora Rdečega križa v Soboti ob pol 9. uri zve-

čer. Publike je bilo veliko število in je z burnim ploskanjem pohvalila prireditelje koncerta. — Bil je pri nas cirkus Kolorado, ki je za mal denar v svojem šotoru nudil mnogo zabavnih stvari. Še večji halo je žel Fregoli Retta, ki je s svojimi umetnijami nas zadivil. Da se pa vse izpopolni, je prišel še ringišpil s streliščem. Pa naj kdo reče, da nismo imenitni! — Kopališče je zopet otvoreno in dostopno javnosti. Sedaj je tam tudi urejena okrepčevalnica g. Faflika. Tako ne bodo letos kopalci pogrešali ničesar, samo če bo vreme dalo svoj »da«.

Mrtvega so našli v Beltincih v potoku dimnikarskega mojstra Erjavca. V potoku je bilo le neznatno vode. Erjavca je najbrž pri padcu zadela kap.

Zavarovalnina „Slovenskega gospodarja“.

Te tedne smo imeli neprijeten slučaj, da je nekdo ponaredil pečat domačega župnega in občinskega urada ter tako izposloval zavarovalnino. To je povzročilo tudi, da nismo ostalih prošelj mogli rešiti tako točno, kakor to običajno stori- mo. Da se v bodoče ne bi mogli taki slu- čaji ponoviti, bomo sproti objavljali ime- na prijaviteljev, kakor imamo naročilo od oblasti: Čretnik Anton, posestnik v Lembergu št. 16, pošta Podplat. — Gaš- par Štefan, Cepinci, pošta Petrovci. — Godec Blaž, posestnik, Trnovce št. 17, p. Slovenska Bistrica. — Krivec Štefan, št. Jurij štev. 1, pošta Rogatec. — Jernej- šek Alojzij, posestnik, Pernice štev. 14, Sv. Marjeta ob Pesnici. — Spanring Jo-

žef, posestnik, Hošnica št. 36, Poljčane. — Topolovec Jožef, Grdina št. 19, Sto- perce, Majšperk. — Lasič Katarina, Rače št. 152. — Milošič Jožef, Janžki vrh št. 53, Ptujška gora. — Furman Ivan, Po- koše št. 14, Gornja Polskava. — Marija Skok, Tržec 37, št. Vid pri Ptujju. — A. Horvat, Medvedce št. 5, Majšperk. — Te neresene zadeve je zavarovalni odsek mor- al zadržati, ker je dobil tako naročilo. Ponovno opozarjamo, da se mora sedaj zaradi nastalega slučaja vsaka prijava posebej preiskati in da zato ni mogoče ustreči prošnji takoj! Vsak pa, ki mu po pravici gre zavarovalnina, jo bo v smislu pravilnika tudi prejel. — Zavarovalni odsek.

njegovi beatifikaciji. Može in fantje so v izred- no velikem številu prejeli sv. obhajilo ter ga darovali v namen Slomšekove beatifikacije, Pridigo je imel prof. dr. J. Hohnjec, ki je začrtal velevažen pomen katoliške vere med slovenskim ljudstvom in svetniškega vzornika katoliškega življenja. Popoldne je bila Slomše- kova proslava v Katoliškem društvenem domu, ki je bil poln občinstva. Glavno besedo je ime- la mladina, ki je z deklamacijami, pesmimi in lepimi prizori proslavila spomin največjega mla- dinoljuba, ki ga je Bog dal slovenskemu nara- du: škofa Slomška. Predsednik Prosvetne zveze g. dr. Hohnjec je govoril o Slomšku kot vzgojitelju in prosvetitelju našega naroda ter poudaril neminljivo vrednost Slomškovih smernic za pravo ljudsko izobrazbo in osobito za pravilno mladinsko vzgojo, ki jo morata vo- diti dve zvezdi vodnici: katolištvo in sloven- stvo.

Šolska obvestila.

Dijaški dom v Ptujju. Ptuj s svojo lepo lego in zdravim podnebjem je kakor nalašč ustvar- jeno mesto za srednješolsko mladino. Tukaj ni velikomestnega hrupa in prahu, ki bi motil di- jaka pri učenju. Okolica mesta je zelo lepa in primerna za sprehode po čistem zraku, tako da zdravje ni ogroženo. Zato je na ptujski gim- naziji bilo vedno dijakov tudi iz oddaljenih kra-jev naše domovine. Večina njih stanuje v Di- jaškem domu, ki stoji tik popolne državne re- alne gimnazije. V njem je prostora za 120 di- jakov. — Z novim šolskim letom 1936-37 pre- ide Dijaški dom v samostojno upravo minorit- skega samostana v Ptujju za daljšo dobo let. Na ta način se je najbolje uredilo vprašanje vodstva tega zavoda, ki se bo za prihodnje šol- sko leto povsem predrugačilo. Očetje minoriti bodo posvetili vzgoji učencev vso skrb, ki ga je svojčas užival. Vzgoja v zavodu bo slonela na versko-moralnem in narodnem principu, ne glede na poklice, katerim se bodo gojenci po- svetili. V zavodu se bodo med drugimi adapta- cijami uredile nove spalnice in lepa domača ka- pelica. Jasno je, da bo nova uprava gojencem nudila zdravo in izdatno hrano in vso oskrbo, ki bo v rokah šolskih sester, ki prevzamejo go- spodinjstvo v zavodu. Starši, ki žele v prihod-

Krščanska ženska zveza v Mariboru priredi v dneh 11. in 12. julija veliko romanje v Slo- venski Luri — Rajhenburg. Tega romanja se udeleži tudi naš nadpastir g. dr. Ivan Toma- žič. Vožnja tja in nazaj stane samo 50 Din. Pri-

glasiti se je treba vsaj do 14. junija v pisarni na Aleksandrovi cesti 6 I ob sredah in sobotah od 8. do 10. ure, ali pa pri predsednici g. Kat. Bauman, Cvetlična ulica 23, Marijini častilci! Porabite to lepo priliko in pohitite v naše slo- vensko lursko svetišče, v Rajhenburg! Romanja se lahko udeležijo tudi nečlanice, kakor tudi možje in fantje.

Konjice. Prvo nedeljo v juniju smo posvetili Slomšku in veliki težnji našega naroda po

zagovarja pred sodiščem. Tem bolj naravno je, da naslika žrtev napada, katerega je obsodilo 52 držav, vsaj okoliščine, pod katerimi je bil iz- vršen prvi spopad.

»Kako se bo položaj Veličanstvo dalje razvi- jal?«

»Ženeva bo že našla rešitev. Politika Absen-rije je ostala neizpreme- njena. Kot država-člani- ca Društva narodov ra- čuna na ženevsko usta- novo (Društvo narodov). Je dovolj manjših držav, katerih se tiče ta zadeva ravno tako kakor nas samih.«

Iz Gibraltarja je pripel- jala anglešk. ladja »Ox- ford« neguša v lučko Southampton, odkoder je odpotoval 3. maja v Lon- don, kjer ga je ljudstvo navdušeno pozdravljalo.

»Ali ti je ljubše, če te pri cerkvi na sejmišču ali pa v mestu na trgu?«

»Poskusi! Tedaj se bova kje drugje videla.«

»Hoho, ali misliš, da sem taka neurna koza, da si bom jezik opekla? Človek lahko najhujšo resnico tako pove, da mu niti najstrožji sodnik nič ne more. Recimo: povsod ti bom oznanila, kako dobri ljudje so bili stari Ravnjaki vse čase in da se nihče ni k njim zatekel, da mu ne bi bili pomagali. Zdaj pa veje drug veter na Ravnah. Mladi Ravnjak je nagnal ubogo, zapuščeno, preganjano dekle. Siro- mašen bajtljar, ki sam nima dovolj kruha, pa jo je vzel pod streho...«

»Lažnivka!« se je jezno zadržal kmet; »nihče na vsej Bistrici je ne vzame.«

»Hribernik jo. Sicer je revež, sedem otrok ima in le eno kravo, ampak srce ima. Tudi Lenart mi je obljubil; le besedo mu rečem in jo bo.«

Jerca se ni lagala, le zamolčala je nekaj: namreč to, da je kočarjema ponudila sto petdeset dinarjev na mesec za ciganko.

Ravnjaku je vzelo besedo in razburjeno se je igral z verižico na uri. Potem je rekel:

»Če imaš že toliko kam z žensko, kaj potem pri meni sitnaš?«

»To ti hočem dopovedati! Prvič zaradi tega, ker dekle na Ravnah več vidi in se več nauči pa tudi b olj preskrbljeno je kakor pri kaki bajti. Drugič

in poglavitno zaradi tega, ker na Ravne kaj dam, že zaradi tvojih prednikov, in bi mi bilo žal, če bi prišle Ravne ob svoje staro dobro ime.«

»Presneta Hruplja, prisiliti me hočeš, da ob- držim ciganko,« je zaškrtal.

»Prisiliti? Nikakor ne. Če je z dobro voljo ne obdržiš, ti je na nobeno vižo ne pustim. Ne, ne, silim te ne. Kar zdaj grem gor po njo in jo od- peljem h Hriberniku.«

Zasukala se je proti vratom. Tedaj je zavpil gospodar za njo:

»Stoj! Sem pridi! Zmeniti se morava.«

»Če mi hočeš kaj naročiti, hitro povej!« je od- vrnila; »časa jaz ne kradem.«

»Kdo mi reče, da ciganka, ako pri nas ostane, ne bo počenjala bogve kaj?«

»To more za človeka reči samo Bog. Če ti bo kaj škode napravila, ti jo bom jaz povrnila. Za prvi čas pa, ko še ne zna delati, ti plačam sto in petdeset dinarjev na mesec za njeno hrano in stanovanje. Sto ti jih kar zdaj nadam.«

Segla je v žep in privlekla denarnico.

»Obdrži svoj papir!« je zagrmel. »Ali misliš, da mi je za teh nekoliko par? Ako dovolim ciganki, da sme ostati, ji dovolim le zaradi tega, da ne more nihče reči, da sem trdega srca in da se na Ravnah ne držimo več starih krščanskih navad.«